

telse af, at vi er kommet langt på en del områder, men mangler andet.

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvnal, om han anser vore gode kolleger fra Socialdemokratiet, SF, Venstre, De Konservative og også Kristeligt Folkeparti, som sidder i denne narkofølgegruppe, for faglige eksperter, vi sådan kan bygge al vores tiltro på.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Nej, jeg er ikke ekspert i narko, men vi har jo nedsat et narkotikaråd, hvor der bl.a. sidder eksperter, og de har en lang række underudvalg. Det vil sige, at vi kan få de ekspertudtalelser, vi har brug for, ved at henvende os dér. Der er ingen grund til at nedsætte et ekstra udvalg til det.

Jeg vil spørge hr. Villy Søvnal, om hr. Villy Søvnal, når han nævner, at behandlingskapaciteten er blevet tredoblet i løbet af de sidste år, virkelig er så nøjsom, at tal alene – hvor mange der nu er kommet i metadonbehandling – er tilfredsstillende, og om ikke følgende er tankevækkende:

Der var 1.388 i dagbehandling i 1995. Der var 3.874 i dagbehandling i 2000. Det lyder jo, som om hr. Villy Søvnal har ret: Der er kommet tre gange så mange i dagbehandling. Men når man så ser på, hvad det er for en indsats, der ydes over for de 3.000, de tre gange så mange, ja, så kan det klare med meget færre ansatte. Og antallet af døgnbehandlingspladser er i dag – eller i hvert fald i 2000 – så at sige det samme som i 1995.

Så jeg vil godt sige til hr. Villy Søvnal, at på papiret ser tallene jo meget pæne ud, men kvaliteten i det, der ydes, er noget ganske andet.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så der det fru Birthe Skaarup, og så får hr. Villy Søvnal lov at svare.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg synes faktisk, at jeg har lyst til at lykønske hr. Villy Søvnal og SF, for det, jeg næsten kan høre her i dag, er, at man nu har formået at trække regeringen væk fra den ellers så overbevisende praktiske narkotikapolitik, de hidtil har haft. Den åbning, man nu har vist med det her kommissorium, vil sikkert ende med – tror jeg – at man går hen og giver gratis heroin til de hårdest belastede.

Endnu en gang vil jeg – og det tror jeg nok der også er andre, der har lyst til – pointere, hvad der skete, dengang man begyndte at give metadonbehandling, og hvad det er endt med. Fru Tove Fergo var netop heroppe og fremlagde nogle tal.

Jeg vil i hvert tilfælde bede om, at man husker meget på, hvad der er sket med metadonbehandlingen i forhold til det, man nu vil bevæge sig hen imod, sådan som jeg mener at kunne tyde debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg mener, det er for tidligt at lykønske SF, og hvis det tidspunkt kommer – hvad jeg håber – synes jeg ikke, det er SF, man skal ønske til lykke; så synes jeg, det er de hårdest ramte af den gruppe af stofmisbrugere, vi har, der har brug for at blive ønsket til lykke med, at livet måske bliver lidt mindre smertefuldt, end det har været indtil nu.

Jeg skal sige til fru Tove Fergo omkring statistikkerne, at jeg nu ikke mener, at man skal afvise, at metadonbehandling for nogle kan være en hjælp. Det synes jeg er alt for stift.

I det hele taget synes jeg, at der er fokus på, at der kun er ét svar, som er det rette svar; sådan en næsten teologisk tilgang til det: kun at have ét sandt svar her i livet. Jeg synes, man skal acceptere den forskellighed, acceptere, at der er mange forskellige veje, for de her mennesker er som udgangspunkt fantastisk forskellige.

Det betyder, at metadonunderstøttende behandling er en hjælp for nogle, det betyder, at døgnbehandling, som jo er vokset i antal, er en hjælp for nogle og i mange tilfælde nødvendigt. Men det betyder da ikke, at vi er færdige; det er jeg helt enig i.

Jeg var ude at diskutere med forstandergruppen for behandlingsinstitutionerne for nylig. De synes, at det lysnede; de synes, det så bedre ud end sidst, jeg talte med dem.

Fru Dorte Bennedsen spørger om mangler. Jo, jeg synes, at der dels er mangler i forhold til døgnbehandlingskapaciteten, dels er der mangler i forhold til gadeplansindsatsen, og dels er der mangler i forhold til sammenhængende forløb, hvor man tænker uddannelse, bolig osv. ind i det.

Så kan jeg bekræfte, at jeg synes, at det er en utrolig god idé at få en gruppe, der består af eksperter. Narkogruppen har jo mange andre opgaver, bl.a. at sikre større sammenhæng mellem